

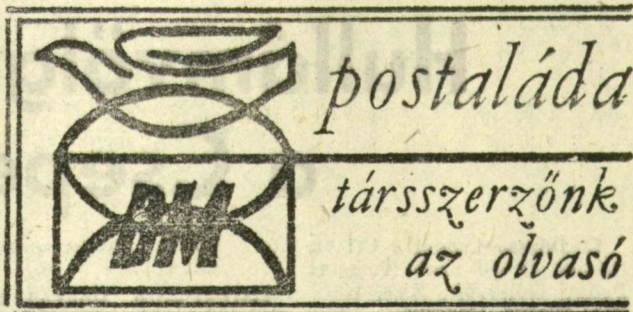
A puding próbája

Bevált az „egy iskola — egy bérlet” lelkendezett e hasábkon e sorok írója mi-zap, mert az örvendetes információ arra hajlamosítja, hogy rózsaszínből lássa és láttassa a világot, vagy leg-alábbis a világnak picinyke szelét, nevezetesen most éppen azt, amit az ifjúság komoly zenei érdeklődésének lehetne aposztrofálni. Mert a világnak eme picinyke sze-lete is fontos. Olyannyira, hogy a helyi hangverseny-élet szervezőinek jó ideje fő-fáját okoz. Az úgynevezett szabad időben rendezett bérleti sorozatokra ugyanis annak rendje s módja sze-rint elmentek a jegyek, csu-pán a diákok, a bérletesek nem mentek el, minél fogva nem ritkán úgy füstölt a koncertek látványa, hogy többen ültek a dobogón, mint a nézőtérben. (A nota régi, csak sokáig elhallgat-ták.)

A jelenség messze nem helyi specialitás, így aztán et-től az évadtól Szegeden or-szágos tapasztalatok és pró-bálkozások tanulságává föl-töltekezve állították a szer-vezés iránytűjén úgy, hogy nem az iskolákban, általá-ban, hanem egymék-egymék hardtették a hangversenyeket. S nem a diákok szabad ide-jére, hanem az ötnapos tan-ítási hét órendjébe il-lesztve. Az „egy iskola — egy bérletsorozat” eképpen beváltotta a hozzáfűzött re-ményeket, pillanatnyilag es-egészen pontosan azokat a reményeket, hogy a tanulók végre részt vesznek a hang-versenyeken. Mert azt ko-molyan senki sem gondol-hatja, hogy az élő komoly zene, merőben ettől a for-mális hűzástól, egyik napról a másikra spontán fölkelte-től a diákság érdeklődését, tübbe-lázba hozza a szak-munkástanulókat.

Nem gondolja komolyan politikai és társadalmi heti-lapunk, a Magyarország cikkírója sem, amikor orszá-gos adatok papíroslepedőit föllibbentve kukucskál be az ifjúsági hangversenyekre, széksoraiban azokra a diá-kokra, akik „iskolai időn be-lül vannak”, vagyis ott kell lenniük. A felüldülésnek, szórakozásnak szánt zenehallgatás, hangversenyjárás így lesz a gyermekek számára kötelező — olvasni tovább — s ennek a köteleességtel-jesítésnek gyakran ellensze-gűlnek. Példa rá a Zeneaka-démia Háy-koncertjén le-zajlott balhé. Az elemző úgy látja, a „vidéki szakmunkás-tanuló-bérletek hangver-senyei fegyelmezettebbek, mégis fölvetődik a kérdés: lehet-e kényszeríteni fiatalo-kat a komoly zene szereteté-re vagy egyszerűbben: befoga-dására? Nyilván nem le-het. Sőt, nem is szabad! Le-

Mindennapi életünk apró-cseprőnek látszó, sokszor mégis igen bosszantó ügyei-ről ad összefoglalót Posta-láda rovatunk. Kaptunk né-hány mérges hangú, szemé-lyes sérelem miatt háborgó levelet is, ezeket — köztük Erényi Lajos, Benedek Jó-zsef Kálmán sorait —, ki-vizsgálást kérve az illeté-sekhez továbbítottuk. A na-gyobb közösségeket érintő gondokról nyilvánosan is szólunk, remélve, hogy csakúgy, mint eddig, a dön-tésre, a panaszok orvoslásá-

ra hivatott vállalatok vá-laszát rövidesen közölhet-jük.

Kommentár nélkül

Kertai Zsolt (Szeged, Bé-csi körút 33/B) leveléhez nem fűzünk kommentárt, legfeljebb annyit: osztozunk aggodalmában.

„Sajnos, igen gyakori je-lenség, hogy az építkezések során kivágják a fákat. Bár a Hunyadi János sugárút 24. számú ház előtt kóstolna pudingot, vagy csirkepap-rikást a gyermek, sohasem fogja megszeretni, aztán idővel, ha csak a kirakattól látja folyvást, inkább fa-nyalogja mikor majd étlap-ról választathatná. Rádásul a komoly zene távolról sem egyszerű falat. Kifinomult íz-és étekezési kultúra szük-ségeltetik hozzá. Mint tud-juk, sokkal nehezebben ad-ja meg magát az úgyneve-zett könnyűzenénél, viszont ha fölárulkozik, élvezete tartósabb gyönyörök forrása.

A diákoknak tanítási idő-ben kínált élő hangversen-ye az elmúlt évtizedekben látványosan zsugorodó isko-lai ének—zene oktatásnak már régen nem a hajóját, hanem lassacskán a mentő-övét jelentik csupán, az el-mélet kurta gyakorlati meg-hosszabbítását, de hát mégis-csak meghosszabbítását. Is-mert hasonlaltal: a puding próbáját. Ezért felelte hasz-nosnak, mégha „kötelező” izdek is legyenek mel-lé. Kodály házában. Termé-szetesen az új szervezési módszer az „egy iskola — egy bérlet” nem teszi rö-gvest generajongókká a fiata-lokat. Pusztán arról van szó, hogy a pedagógusok vi-gyázó szemeknek keresztítzé-ben kapnak „lecke” komoly zenéből, nem is annyira „leckeformában”, s aztán el-dönthetik, tanulják vagy sem, kell ez nekik vagy sem. De a „lecke” főadatik, s most ez a lényeg.

Mikor és milyen áron?

„A napokban megkeresett bennünket az utcabizalmi, mégis lesz gáz, még az idén, de csak úgy, ha a bevezet-éshez szükséges teljes ösz-szeget befizetjük, mivel a tanács nem ad támogatást. Amennyiben így megfelel, akkor írjuk alá a papírt. Hogy mennyibe fog kerülni, azt sajnos nem tudta meg-mondani, mert vele sem kö-zölték. Nos, hogy érthetőbb legyen a dolog, az elején kezdem.

1983 január végén érdeklődtem a városi tanács ipari osztályán: Dorozsmán, a Ba-rátság utcán lakótelepen mikor vezetik a gázt. Meg-tudtam, hogy a Barátság ut-cában még ebben az évben bevezetik, de a többiben nem, azokban csak jövőre. Így a Jerney utcában is. Alig telt el egy hónap, és jött az utcabizalmi, újságo-lván a levelém elején leír-

„A napokban megkeresett bennünket az utcabizalmi, mégis lesz gáz, még az idén, de csak úgy, ha a bevezet-éshez szükséges teljes ösz-szeget befizetjük, mivel a tanács nem ad támogatást. Amennyiben így megfelel, akkor írjuk alá a papírt. Hogy mennyibe fog kerülni, azt sajnos nem tudta meg-mondani, mert vele sem kö-zölték. Nos, hogy érthetőbb legyen a dolog, az elején kezdem.

1983 január végén érdeklődtem a városi tanács ipari osztályán: Dorozsmán, a Ba-rátság utcán lakótelepen mikor vezetik a gázt. Meg-tudtam, hogy a Barátság ut-cában még ebben az évben bevezetik, de a többiben nem, azokban csak jövőre. Így a Jerney utcában is. Alig telt el egy hónap, és jött az utcabizalmi, újságo-lván a levelém elején leír-

sugárút 2. szám alatti lakó-épület felújítása miatt há-rom fa van veszélyben. Ha-sonló jelenséget tapasztal-tam az Alföldi utca Bécsi körút és Rákóczi utca kö-zötti szakaszán, ahol az óriási nyárfák — már ré-gyben — barbár módon ki-vágták. A kivágás semmi-lyen célt nem szolgált, de még csak újakat sem ülte-tett a városgazdálkodási vállalat. Nem csak műemlé-keinket, hanem természeti értékeinket, környezetünk egészét is meg kellene óvni, mert szerves része a város-képnek.”

Sorokban

Elkeseredve kereste fel szerkesztőségünket Jóó Jó-zsefné olvasónk. A 65 éves, magányosan élő asszony el-panaszolta, hogy körülbe-lül négy hónapja költözött a Komócsin tér 10. szám alatti ház I. emelet 11. szá-mú lakásába, s azóta a nap-palokat főként a szabadban kénytelen tölteni. Lakásá-ban ugyanis elviselhetetlen a bűz. Szengázra gyanak-szik, ki is hívta a városgaz-dálkodási vállalat illetékes szakemberét, akitől csak annyit tudott meg, hogy az átható szagot valamiféle ve-zeték vagy kazán szivárgá-sa okozza, a hiba javítása az IKV feladata lenne. Olva-sónk írt is az IKV-nak, de levelére választ ez ideig nem kapott. Márpedig el-kelne a segítség, némi jó-

Sorokban

indulattal biztosan lehetne az idős asszony életét meg-keresítő jelenség felszámó-lására valamit tenni!

A régi híd lezárásával kapcsolatos forgalmi rend változásáról többször is tá-jékoztattuk olvasóinkat. V. S. olvasónk szerint nem mindenre kiterjedő részle-tességgel. Igaza van, de kérjük, vegye fontolóra, pontról pontra felsorolni va-lamennyi új megálló- és át-szállóhelyet képtelenség len-ne. Ezért javasoltuk, részle-tes információkat az SZKV és a Volán forgalomirányí-tó helyein kérjenek az utas-ok. Olvasónk javaslatokkal bőven megspékelte levelét egyébként a városi tanács vb építési és közlekedési osztályához továbbítottuk.

Megoldódott rejtély

„Tizennégy éves kislá-nyom hetente két alkalom-mal látogatja a Szegedi Vízművek és Fürdők Gyap-jas Pál utcai új, fedett für-dőjét. Fél éve jár rendsze-resen úszni, orvosi javaslat-ra. Eddig soha senki nem kért tőle személyi igazol-ványt. Két héttel ezelőtt a pénztárosnő személyi igaz-olványt kért tőle. Miután közölte, hogy még nincs, nem adott részére belépőt azzal, hogy „a fürdő terüle-tére személyi igazolvánnyal nem rendelkezők csak bér-lettel mehetnek be”. Más-nap személyesen kerestem fel a pénztárost, velem is közölték a fentieket, majd a pénztárosnő a művezető-nőhöz irányított a dolog megbeszélésére véget.

A művezetőnő ugyaneze-

let nélkül ne menjen a für-dőbe, de azt, hogy a bérlet-jegy megváltásával oldják meg a fürdő balesetmentes üzemeltetését, már nem tu-dom felfogni...”

Szűcs János szegedi ol-vasónk levelén mi is meg-

Figyelem!

Berta Imréné Pánáról, a noiban dolgozik, hívja fela-Devecseri Vértanúk útja 5. szám alól arra kéri azt a szegedi Börcsök Sándort, akinek fia Vietnamban, Ha-

hökentünk, s mert hozzá hasonlóan mi sem értettük, milyen összefüggés lehet a fürdővendégek biztonsága és a bérletek között, a talány megfejtésére a Szegedi Vízművek és Fürdők illetékes vezetőjét kértük. Megtud-tuk: egyszerű tévedésről van szó. A pénztárosnő félreér-tette a vállalati re..delke-zést, mely szerint 12 éves korig csak szülői kísérettel látogathatják gyermekek a fürdőt. A 12 évesnél időse-bek viszont egyedül is, anélkül, hogy személyi igaz-olványt kellene felmutat-niuk. (Természetesen a szül-lők a felelősség, annak ismeretében, milyen bizton-sággal tud gyermekük úsz-ni, elengedik-e őket vá-vv sem egyedül.)

11-572-es telefonszámon, na-gyon fontos üzenetet szeret-ne átadni.

Válaszol az illetékes

Február 20-i Postaládánk-ban közöltük Mészáros La-jos levelét, mely a Csong-rádi sugárúti trolibusz meg-álló áthelyezésével foglal-kozott. A levélre a városi tanács vb építési és közle-kezői osztályától az alábbi választ kaptuk.

„A mostani áthelyezéssel a megálló végleges helyére került, az Északi körútra. A Csongrádi sugárút—Észa-ki körút kereszteződésében most építik a jobbra kanya-rodó sávot, ezért vált szük-séssé a megálló áthelye-zése. A jelzőlámpás csomó-pont építése megkezdő-dött, üzembe helyezése még idén, az első félévben vár-ható. Miután az Északi kör-út burkolatának felső záró-rétege is elkészül, lehetőség nyílik a kijelölt gyalogos-átkelőhelyek felfestésére. Jelzőlámpás irányítással a gyalogos kis biztonságosab-ban közlekedhetnek. A cso-mópont végleges kialakítá-sát a lakosság türelmét kérjük.”

Hegedűs István sándorfal-vi lakos észrevétele február 27-i összeállításunkban je-lent meg. Panaszát a Volán 10. számú vállalatnál meg-vizsgálták, az eredményről az alábbiakat írták.

A február 17-én a 8314/452. számú autóbusz-

járaton — 10.45 órakor in-dult Szegedről Sándorfalvá-ra — szolgálatot teljesítő autóbuszvezetőnk és jegy-kezelőnk, egymástól füg-getlenül, jegyzőkönyvvel meghallgattuk. Megállapí-tottuk, hogy tudják, a meg-jelölt járatnak Szeged Le-mezgyár elnevezésű megál-lóhelyen megállási kötele-zettsége van. Sajnos, utólag a konkrét eseményre nem emlékeztek, határozatlan állítást tettek viszont, hogy a Hi-vatalos Menetrendkönyvben előírt megállóhelyeken — amennyiben ott várakozó utasok tartózkodnak — min-den esetben teljesítik meg-állási kötelezettségüket. Megjegyezni kívánjuk, hogy mindkettő vállalatunk régi, tapasztalt dolgozó, munka-végzésüket ez ideig igyeke-ztek a legjobb tudásuk sze-rint ellátni. Ennek ellenére, különös tekintettel, az autó-busz vezetőjére, ismétle-ten oktatásban részesítet-tük, felhívtuk figyelmét a megállóhelyek körültekin-tőbb megközelítésére, az ilyen sajnálatos események elkerülése érdekében. Ha-sonló jogos elmarasztalás esetén ellene fegyelmi fe-lősségre vonást kezdemény-zünk.”

Összeállította: Ladányi Zsuzsa

Bosszantómozi

Minden létező és a né-zők által fellelhető mozi-műsorban az szerepelt, hogy a szegedi Fáklya filmszínházban március harmadikától kilencedi-keig a negyed hatos és a fél nyolcas előadásokon a Fáklya moziban a má-sodik előadásban a Várak nálad vacsorára című filmben a főszereplők is moziba mentek. Amikor az általuk látott film „vé-ge” felirata megjelent, a feltehetően éppen akkor műsor ellenére, az előze-tes műsorban csak az elő-zó előadásra meghirdetett krimi vetítik, a várt ma-gyar filmet pedig csak az esti előadásban pergetik. Mit tehetett a tántoritha-tatlan mozirajongó, töb-bedmagával jegyet vett a két órával későbbi elő-adásra fennmaradó ide-jében (volt bőven) csa-tangolt egy kiadósat az utca-kan. Különösebben nem bosszankodott, hiszen a szegedi mozik mindig megújuló formában jelen-tkező bosszantásainak egyi-kével, a legújabbal — ta-lálkozott.

Sajnos, több emlékeze-tés filmről a szegedi mozi-látogatóknak azok a nem kevésbé emlékezetes bossz-szúságok is eszükbe jut-nak, amelyek vetítés köz-ben érték őket. A legem-lékezetesebbek: 1982. jú-nius 28-án a Vörös Csill-ag moziban a délelőtti előadásban a Meztelenek és bolondok című szélesvász-nú film első tekercsét normál filmként vetítet-

ték. A nézők füttyülését a jegyszedő néni azzal csi-mítottatta, hogy „tudja a gépész, mit csinál!” A gé-pész húsz perc múlva el-hitte, hogy ő is tévedhet. Ez évben, újev napján a Fáklya moziban a má-sodik előadásban a Várak nálad vacsorára című filmben a főszereplők is moziba mentek. Amikor az általuk látott film „vé-ge” felirata megjelent, a feltehetően éppen akkor műsor ellenére, az előze-tes műsorban csak az elő-zó előadásra meghirdetett krimi vetítik, a várt ma-gyar filmet pedig csak az esti előadásban pergetik. Mit tehetett a tántoritha-tatlan mozirajongó, töb-bedmagával jegyet vett a két órával későbbi elő-adásra fennmaradó ide-jében (volt bőven) csa-tangolt egy kiadósat az utca-kan. Különösebben nem bosszankodott, hiszen a szegedi mozik mindig megújuló formában jelen-tkező bosszantásainak egyi-kével, a legújabbal — ta-lálkozott.

A Filmtékában gyakran maradnak el minden elő-zetes bejelentés nélkül az előadások. Legutóbb, egy februári pénteken, az Úr-odüsszeja nézőjőlőltjéi csa-lódtak nagyot.

De ki tudná elsorolni a hanghibákat, amelyek ide-jére a vetítés nem állt meg, az előadások alatti többszöri, kényszerű kép-élesítéseket, a meghirdet-tett kísérőműsorok elma-radását, az unatkozó mo-zialkalmazottak előtérből vagy ruhatárból a néző-térre behallatszó hangos-kodásait, mint sok-sok, bosszankodásra okot adó körülményt.

Tény és való, Szegeden kevés a mozik férőhelye. De nemcsak ez bosszantja a város mozirajongóit: jobban kellene vigyázni a filmszínházak dolgozóinak szolgáltatásuk színvona-lára.

Böle István

A márciusi Kincskereső

Március a tavasz és a for-radalmak hónapja, e két té-makörre épül a folyóirat márciusi száma. A Csataké-pek sorozat új darabja (Szeckó Tamás grafikája) Nagyzeben bevételét, a Bem tábornok vezette erdélyi had-sereg egyik legfényesebb ha-dítottét ábrázolja. Lengyel Balázs regényrészlete. A sze-beni fiúk ugyanerről a törté-nélmi eseményről számol-be, s Bem harcosait idézi Petőfi Négy nap dörgött az ágyú című költeménye is. Lengyel Balázst, aki évekig a lap szerkesztője is volt, Ja-nikovszky Éva interjúja mu-tatja be a Kincskereső ol-vasóinak. A Marx-évfordulóra emlékezik a folyóirat Freiligh-erh A „Neue Rheinische Zeitung” búcsúztatója című költeményének közlésére. A Pegazus órs naplója rovat versei a többi tavaszi ünne-pet idézik fel (Lányi Sarolta:

Tavasz 1919-ben, Heltai Je-nő: Szabadság).
A tavaszt köszöntik Kerék Imre, Szűcs Imre, Csanádi Imre, Bornemisza Andre és Utassy József versei, Kovács Lajos novellája (Hogyan let-tem látható apa számára) a „válási árvák” szomorú sorsáról szól. A sci-fi irodal-mat ezúttal a szovjet-orosz Ilya Varsavszkij Molekularis kávéház című írása képvisel-i. Folytatódik Jack London Ádám előtt című, az éskor-ban játszódó regényének köz-lése. Az Örökség rovat a nemrégiben hazakerült Ó-magyar Mária-síralmat mu-tatja be (Keresztúry Dezso tollából). A Nevető irodalom-óra Bisztray Gyula anekdo-táit közli Írói párba-jok cím-mel. A márciusi számot sze-gedi grafikusok: Papp György, Pölös Andre, Ma-gyar Mihály, Tildy Katalin, Berta Róbert és Csala Ká-roly illusztrálták.

Nikolényi István